

Cand luna

NathalieFree

Petale cad peste albastrul unui cer al neimplinirii
Uitat adanc in pleopele inchise peste veac
Ce poate un biet inger sa-i ceara nemuririi
Cand buzele ingemanate cu soarele, ii tac.

Cand luna cea greoaie se apleaca peste valuri
Cu razele-i averse de suflet si de spleen
Toti zeii de cuvinte incremeniti in aur
R nasc peste pamantul impodobit cu spini.

Vapaia unui suflet isi arde visatorul
Secand margeanul apei, umpland clipa de dor
Iar orele salbatic isi torc gemand fuiorul
Rotind peste adancuri un nufar calator.